

Karel Dýnka – Životopis

Karel Dýnka se narodil 14. dubna 1929 v Částkově u Uherského Hradiště do rodiny malorolníků, rodičům Bohumilovi a Marii, kteří měli ještě další tři děti – Františka, Josefa a Boženu.

V dětství prováděl se svou partou kamarádů nejrůznější lumpárny a díky tomu zažíval spoustu dobrodružství. V Částkově chodil na obecnou školu, kde ho nejvíce bavila hudební výchova, dějepis a psaní. V roce 1940 začal studovat na Salesiánském gymnáziu ve Fryštáku. Ve válečném roce 1942 museli kvůli dětem německé říše své gymnázium vyprázdnit, a tak salesiáni vybrali dvě třídy, vzali je pod svá křídla a společně se přesídlili na Vysočinu na chalupu Dvorek u Přibyslavi, kde Karel Dýnka se svými spolužáky pobýval do konce války. Po válce vstoupil do noviciátu v Hodoňovicích nedaleko Frýdku-Místku a dále pokračoval ve studiu.

Noc před jeho 21. narozeninami, z 13. na 14. dubna 1950, proběhla tzv. akce K, nezákonná a násilná likvidace klášterů a mužských katolických řeholních řádů. V rámci této akce byl Karel Dýnka převezen do internačního tábora v Oseku u Duchcova, kde žil dál určitým náboženským životem, ale musel vykonávat těžkou práci, někdy i v noci. V září 1950, byl odvelen k vojenské službě u pomocného technického praporu (PTP), zde tři roky pracoval na stavbách a jinak vypomáhal. Po propuštění se chtěl dostat na nějakou školu, což se mu díky jednomu známému podařilo. Začal studovat na pedagogickém oddělení hudební školy v Žerotíně u Olomouce, kde dostal na starost pěvecký sbor a začal se věnovat sbormistrovství. Po roce studia dostal jako nejlepší student nabídku jet na spartakiádu, tu ale odmítl a z tohoto důvodu byl také vyslýchán a nucen ke spolupráci s komunisty. Kvůli velkému nátlaku StB a strachu z vězení se ukrýval půl roku v psychiatrické léčebně v Kroměříži.

V roce 1958 se Karel Dýnka přistěhoval do Uherského Hradiště, začal působit jako varhaník ve farním kostele (tuto funkci zastával více než půl století) a ve zdejším chrámovém sboru se seznámil se svou budoucí manželkou Annou. Dlouho přemýšlel o vystoupení z řehole, nakonec se rozhodl, v roce 1962 neobnovil tzv. dočasné sliby a oženil se. Zanedlouho se roku 1963 manželům Dýnkovým narodila dcera Marta a v roce 1977 syn Pavel.

Ani v manželství však „estébáci“ nedali Karlu Dýnkovi pokoj. I přes všechny tyto strasti vystudoval dálkově (při zaměstnání v lidové škole umění) hru na varhany na brněnské konzervatoři, vedl Smíšený sbor Svatopluk a v roce 1978 založil na LŠU Uherskohradištský dětský sbor. Za své celoživotní zásluhy získal od města Uherské Hradiště několik ocenění.